

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 04.04.2007, sp. zn. 68 Co 121/2007, ECLI:CZ:MSPH:2007:68.CO.121.2007.1

Číslo: 23/2008

Právní věta: Činnost opatrovníka vykonávaná advokátem se považuje za poskytování právních služeb. Advokát, který byl tudíž rozhodnutím soudu ustanoven opatrovníkem účastníka řízení podle § 29 o. s. ř., tedy i účastníka neznámého pobytu (odstavec 3), je povinen tuto funkci vykonávat, ledaže má důvod, pro který by byl ve vztahu k dotčenému účastníku (jinak) povinen odmítnout poskytování právních služeb podle § 19 zákona č. 85/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 04.04.2007

Spisová značka: 68 Co 121/2007

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: § 29 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 10. 1. 2007 ustanovil O b v o d n í s o u d pro Prahu 2 povinnému B. V. z důvodu neznámého pobytu opatrovníka v osobě advokáta. Učinil tak podle § 29 odst. 3 o. s. ř. s odůvodněním, že se mu, jakož i exekutorovi, nepodařilo zjistit místo, na kterém se povinný v současné době zdržuje. Na ochranu jeho zájmů mu ustanovil opatrovníka z řad advokátů (§ 1 odst. 1, § 18 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb.) s tím, že při výběru osoby advokáta se omezil na ty, kteří mají sídlo v obvodu hl. m. P. a jsou zaměřeni na řízení o výkon rozhodnutí. Dodal, že takto ustanovený advokát nemůže pověření odmítnout, neboť dle platné právní úpravy je činnost opatrovníka, je-li advokátem, poskytováním právních služeb.

Proti tomuto usnesení podal advokát odvolání. Uvedl, že za situace, kdy s ustanovením opatrovníkem nesouhlasí, není soud k takovému postupu oprávněn, a že exekuční řád ho neumožňuje. Jeho ustanovení opatrovníkem je vyloučeno také proto, že není schopen zajistit řádný výkon uvedené funkce, neboť má sídlo v jiném obvodu, než je místo pobytu povinného, a o funkci nemá zájem. Konečně namítal, že ustanovením do funkce opatrovníka by došlo k nepřijatelnému porušení jeho základních lidských práv a svobod jako advokáta. Navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně zrušil.

M ě s t s k ý s o u d v Praze přezkoumal usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a násl. o. s. ř.

včetně řízení, které předcházelo jeho vyhlášení. Odvolání neshledal opodstatněným a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), usnesení soudu prvního stupně potvrdil

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 1 odst. 2, věta druhá, zákona č. 85/1996 Sb., zákona o advokacii, na který správně odkázal soud prvního stupně, se činnost opatrovníka vykonávaná advokátem, považuje za poskytování právních služeb. Advokát, který byl tudíž rozhodnutím soudu ustanoven opatrovníkem účastníka řízení podle § 29 o. s. ř., tedy i účastníka neznámého pobytu (odst. 3), je povinen tuto funkci vykonávat, ledaže má důvod, pro který by byl ve vztahu k dotčenému účastníku (jinak) povinen odmítnout poskytování právních služeb podle § 19 zákona o advokacii. Za výkon funkce opatrovníka mu pak náleží odměna, kterou platí stát (srovnej Občanský soudní řád, komentář - I. díl, 7. vydání, ustanovení § 29 o. s. ř.). Protože odvolatel takový důvod netvrdí a zákon č. 120/2001 Sb. (exekuční řád) ustanovení opatrovníka osobě neznámého pobytu podle § 29 odst. 3 o. s. ř. nevylučuje, odvolací soud usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o. s. ř. potvrdil.